

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

25 päivänä kesäkuuta 2020*

Ennakkoratkaisupyyntö – Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely – Turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka – Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat yhteiset menettelyt – Direktiivi 2013/32/EU – 6 artikla – Pääsy menettelyyn – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekeminen viranomaiselle, joka on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivaltainen rekisteröimään tällaiset hakemukset – Hakemuksen tekeminen muille viranomaisille, jotka todennäköisesti vastaanottavat tällaisia hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä – Käsite ”muut viranomaiset” – 26 artikla – Säilöönotto – Säännöt, jotka koskevat kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa – Direktiivi 2013/33/EU – 8 artikla – Hakijan säilöönotto – Säilöönoton perusteet – Päätös, jolla hakija otetaan säilöön sen vuoksi, ettei vastaanottokeskuksessa ole humanitäarisin perustein myönnettäviä majoituspaikkoja

Asiassa C-36/20 PPU,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana (San Bartolomé de Tirajanen tutkintatuomioistuimisto nro 3, Espanja) on esittänyt 20.1.2020 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 25.1.2020, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

VL,

Ministerio Fiscalin

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit S. Rodin, D. Šváby (esittelevä tuomari), K. Jürimäe ja N. Piçarra,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: hallintovirkamies M. M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- VL, edustajanaan M. T. Macías Reyes, abogada,
- Ministerio Fiscal, edustajanaan T. García García,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

- Espanjan hallitus, asiamiehenään S. Centeno Huerta,
  - Euroopan komissio, asiamiehinään M. Condou-Durande ja I. Galindo Martín,
- kuultuaan julkisasiamiehen 30.4.2020 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60) 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 26 artiklan sekä kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU (EUVL 2013, L 180, s. 96) 8 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty menettelyssä, joka koskee VL:n säilöönottoa ja hänen tässä yhteydessä tekemäänsä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2008/115/EY

- 3 Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY (EUVL 2008, L 348, s. 98) johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevista menettelyistä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/85/EY [(EUVL 2005, L 326, s. 13)] mukaisesti kolmannen maan kansalaisen, joka on hakenut turvapaikkaa jossakin jäsenvaltiossa, ei olisi katsottava oleskelevan laittomasti jäsenvaltion alueella ennen kuin hänen hakemustaan koskeva kielteinen päätös tai päätös, jolla lopetetaan hänen oikeutensa oleskeluun turvapaikanhakijana, on tullut voimaan.”

- 4 Direktiivin 2008/115 2 artiklan, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltion alueella laittomasti oleskeleviin kolmansien maiden kansalaisiin.”

- 5 Kyseisen direktiivin 6 artiklan, joka koskee ”palauttamispäätöstä”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltion on tehtävä palauttamispäätös sen alueella laittomasti oleskelevista kolmansien maiden kansalaisista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2–5 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten soveltamista.”

- 6 Kyseisen direktiivin IV luvussa, jonka otsikko on ”Säilöönotto maastapoistamista varten”, olevan 15 artiklan, jonka otsikko on ”Säilöönotto”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat ottaa säilöön palauttamismenettelyjen kohteena olevan kolmannen maan kansalaisen palauttamisen valmistelemiseksi ja/tai henkilön poistamiseksi maasta vain, jos muita riittäviä mutta lievempiä keinoja ei voida soveltaa tehokkaasti tietyssä tapauksessa, erityisesti kun

- a) on olemassa pakenemisen vaara; tai
- b) asianomainen kolmannen maan kansalainen välttelee tai vaikeuttaa palauttamisen valmisteluja tai maastapoistamista.

Säilöönoton on oltava mahdollisimman lyhytaikainen ja sitä saa jatkaa vain niin kauan kuin asianmukaisella riipeydellä hoidettavat maastapoistamisjärjestelyt ovat kesken.”

Direktiivi 2013/32

- 7 Direktiivin 2013/32 johdanto-osan 8, 12, 18, 20 ja 25–28 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(8) Joulukuun 10 ja 11 päivänä 2009 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi Tukholman ohjelman, jonka mukaan tavoitteena on edelleen perustaa vuoteen 2012 mennessä yhteinen suojelun ja solidaarisuuden alue, joka perustuu yhteiseen turvapaikkamenettelyyn ja kansainvälistä suojelua saavien yhdenmukaiseen asemaan, joka perustuu korkeatasoisiin suojeluvälineisiin sekä oikeudenmukaisiin ja tehokkaisiin menettelyihin. Tukholman ohjelmassa vahvistetaan, että kansainvälisen suojelun tarpeessa oleville henkilöille on turvattava pääsy oikeudellisesti varmoihin ja tehokkaisiin turvapaikkamenettelyihin. Tukholman ohjelman mukaan henkilöille olisi tarjottava samantasoinen kohtelu menettelytapojen ja aseman määrittämisen osalta riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa he jättävät kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa. Tavoitteena on, että samanlaiset tapaukset käsitellään samalla tavalla ja että ne tuottavat samanlaiset lopputulokset.

--

(12) Tämän direktiivin päätarkoituksena on kehittää edelleen vaatimuksia kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevia jäsenvaltioiden menettelyjä varten yhteisen turvapaikkamenettelyn luomiseksi unioniin.

--

(18) On sekä jäsenvaltioiden että kansainvälistä suojelua hakevien edun mukaista, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ratkaistaan mahdollisimman nopeasti, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan suorittamista.

--

(20) Tarkasti määritellyissä olosuhteissa, joissa hakemus on todennäköisesti perusteeton tai joihin liittyy kansallista turvallisuutta tai yleistä järjestystä koskevia vakavia huolenaiheita, jäsenvaltioiden olisi voitava nopeuttaa tutkintamenettelyä erityisesti soveltamalla tiettyihin menettelyn vaiheisiin lyhyempiä mutta kohtuullisia aikarajoja, tämän kuitenkin rajoittamatta hakemuksen asianmukaista ja perusteellista tutkintaa ja tämän direktiivin mukaisten peruseriaatteiden ja takeiden tehokasta saatavuutta hakijan kannalta.

--

- (25) Jotta suojelua tarvitsevat henkilöt voidaan tunnustaa asianmukaisesti Geneven yleissopimuksen 1 artiklassa tarkoitetuiksi pakolaisiksi tai henkilöiksi, jotka voivat saada toissijaista suojelua, jokaisella hakijalla olisi oltava tosiasiallinen pääsy menettelyihin sekä mahdollisuus toimia yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja olla näihin yhteydessä asianmukaisella tavalla, niin että hän voi esittää tapaukseensa liittyvät tosiseikat, sekä riittävät menettelyä koskevat takeet asiansa hoitamiseksi menettelyn kaikissa vaiheissa. Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkintamenettelyssä hakijalla olisi myös yleensä oltava vähintään seuraavat oikeudet: oikeus jäädä maahan, kunnes määrittävä viranomainen on tehnyt päätöksensä; oikeus käyttää tulkkia asiansa esittämiseen, jos viranomaiset kuulevat häntä; mahdollisuus olla yhteydessä Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) edustajaan ja järjestöihin, jotka tarjoavat kansainvälistä suojelua hakeville neuvontaa; oikeus saada päätös asianmukaisesti tiedoksi ja saada tieto päätöksen perusteluina olevista tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista; mahdollisuus pyytää neuvoa oikeudelliselta tai muulta neuvonantajalta; oikeus saada tietoja oikeudellisesta asemastaan menettelyn ratkaisevissa vaiheissa kielellä, jota hän ymmärtää tai jota hänen voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän; ja, jos päätös on kielteinen, oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa.
- (26) Jotta voidaan varmistaa tosiasiallinen pääsy tutkintamenettelyyn, viranomaisten, jotka ovat ensimmäisinä kosketuksissa kansainvälistä suojelua hakeviin henkilöihin, erityisesti maa- tai merirajojen valvontaa tai rajatarkastuksia suorittavien virkamiesten, olisi saatava asiaankuuluvaa tietoa ja tarvittavaa koulutusta siitä, miten tunnistaa ja käsitellä kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset, mukaan lukien ottaen asianmukaisesti huomioon [Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO)] kehittämät asiaankuuluvat ohjeet. Niiden olisi voitava antaa kolmansien maiden kansalaisille tai kansalaisuudettomille henkilöille, jotka ovat jäsenvaltioiden alueella, myös rajalla, aluevesillä tai kauttakulkualueella, ja jotka hakevat kansainvälistä suojelua, asianmukaiset tiedot siitä, missä ja miten kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen voi jättää. Jos kyseiset henkilöt ovat jäsenvaltion aluevesillä, heidät olisi tuotava maihin ja heidän hakemuksensa olisi tutkittava tämän direktiivin mukaisesti.
- (27) Koska kolmannen maan kansalaiset ja kansalaisuudettomat henkilöt, jotka ovat ilmaisseet haluavansa hakea kansainvälistä suojelua, ovat kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä, heidän olisi noudatettava tämän direktiivin ja [direktiivin 2013/33] mukaisia velvollisuuksia ja nautittava mainittujen direktiivien mukaisia oikeuksia. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi mahdollisimman nopeasti rekisteröitävä tieto siitä, että nämä henkilöt ovat kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä.
- (28) Mahdollisuudesta hakea kansainvälistä suojelua pitäisi olla saatavilla tietoja, jotta pääsyä tutkintamenettelyyn voidaan helpottaa rajanylityspaikoilla ja säilöönottoyksiköissä. Tulkkausjärjestelyillä olisi varmistettava perustason kommunikointi, jotta toimivaltaiset viranomaiset ymmärtävät, jos henkilöt ilmoittavat haluavansa hakea kansainvälistä suojelua.”
- 8 Direktiivin 2013/32 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Tarkoitus”, säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on perustaa yhteiset menettelyt [vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9)] mukaista kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista varten.”

- 9 Direktiivin 2013/32 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

--

- b) ’kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella’ tai ’hakemuksella’ kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön esittämää pyyntöä saada suojelua jostakin jäsenvaltiosta, kun hakijan voidaan katsoa hakevan pakolaisasemaa tai toissijaista suojeluasemaa ja kun hakija ei nimenomaisesti pyydä direktiivin [2011/95] soveltamisalan ulkopuolelle jäävää muunlaista suojelua, jota voidaan pyytää erikseen;
- c) ’hakijalla’ kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, josta ei ole vielä tehty lainvoimaista päätöstä;

--

- f) ’määrittävällä viranomaisella’ jäsenvaltion mitä tahansa lainkäyttöelimiin verrattavaa tai hallinnollista elintä, joka vastaa kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkinnasta ja jolla on toimivalta tehdä niistä ensimmäinen päätös;

--”

- 10 Direktiivin 2013/32 3 artiklan, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioiden alueella, myös niiden rajoilla, aluevesillä tai kauttakulkualueilla tehtyihin kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin ja kansainvälisen suojelun poistamiseen.”

- 11 Kyseisen direktiivin 4 artiklan, jonka otsikko on ”Vastuuviranomaiset”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on nimettävä kaikkia menettelyjä varten määrittävä viranomainen, joka on vastuussa hakemusten asianmukaisesta tutkinnasta tämän direktiivin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällä viranomaisella on käytettävissään asianmukaiset resurssit, mukaan lukien riittävä määrä pätevää henkilöstöä voidakseen hoitaa tehtävänsä tämän direktiivin mukaisesti.”

- 12 Kyseisen direktiivin 6 artiklassa, jonka otsikko on ”Pääsy menettelyyn”, säädetään seuraavaa:

”1. Kun henkilö tekee kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen viranomaiselle, joka on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivaltainen rekisteröimään tällaiset hakemukset, rekisteröinti tapahtuu kolmen työpäivän kuluessa hakemuksen tekemisestä.

Jos kansainvälistä suojelua koskeva hakemus tehdään muille viranomaisille, jotka todennäköisesti vastaanottavat tällaisia hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisteröinti tapahtuu kuuden työpäivän kuluessa hakemuksen tekemisestä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä muilla viranomaisilla, jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia, kuten poliisilla, rajavartijoilla, maahanmuuttoviranomaisilla ja säilöönottoyksiköiden henkilöstöllä, on asiaankuuluvat tiedot ja että niiden henkilöstö saa tehtäviään ja vastuualueitaan vastaavan koulutuksen sekä ohjeet tiedottaa hakijoille, minne ja miten kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset voidaan jättää.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilöllä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, on tosiasiallinen mahdollisuus jättää se mahdollisimman pian. Jos hakija ei jätä hakemustaan, jäsenvaltiot voivat soveltaa 28 artiklaa.
3. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että kansainvälistä suojelua [koskevat] hakemukset jätetään henkilökohtaisesti ja/tai määrättyyn paikkaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.
4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, kansainvälistä suojelua koskeva hakemus katsotaan jätetyksi, kun asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vastaanottaneet hakijan jättämän lomakkeen tai virallisen raportin, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään.
5. Kun 1 kohdassa säädettyä määräaika on käytännössä erittäin vaikea noudattaa sen takia, että suuri määrä kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä tekee samanaikaisesti kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jäsenvaltiot voivat säätää, että kyseistä määräaika pidennetään kymmeneen työpäivään.”
- 13 Saman direktiivin 8 artiklan, jonka otsikko on ”Tiedottaminen ja neuvonta säilöönottoyksiköissä ja rajanylityspaikoilla”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”Kun on merkkejä siitä, että säilöönottoyksiköissä pidetyt tai ulkorajojen rajanylityspaikoilla, kauttakulkualueet mukaan lukien, olevat kolmannen maan kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt mahdollisesti haluavat tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jäsenvaltioiden on annettava heille tietoa mahdollisuudesta tehdä näin. Jäsenvaltioiden on järjestettävä näissä säilöönottoyksiköissä ja näillä raja-alueilla tulkkaus siinä määrin kuin se on tarpeen turvapaikkamenettelyyn pääsyn helpottamiseksi.”
- 14 Direktiivin 2013/32 26 artiklassa, joka koskee ”säilöönottoa”, säädetään seuraavaa:
- ”1. Jäsenvaltiot eivät saa ottaa henkilöä säilöön ainoastaan sen vuoksi, että hän on hakija. Säilöönoton perusteiden ja olosuhteiden sekä säilöönotetuille hakijoille tarjolla olevien takeiden on oltava direktiivin [2013/33] mukaisia.
2. Jos hakija otetaan säilöön, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nopea laillisuuden tutkiminen on mahdollista direktiivin [2013/33] mukaisesti.”
- 15 Kyseisen direktiivin 38 artiklan, jonka otsikko on ”Turvallisen kolmannen maan käsite”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”Jäsenvaltiot voivat soveltaa turvallisen kolmannen maan käsitettä vain, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että kansainvälistä suojelua hakevaa kohdellaan asianomaisessa kolmannessa maassa seuraavien periaatteiden mukaisesti:

--

b) direktiivissä [2011/95] määritellyn vakavan haitan vaaraa ei ole;

--”

Direktiivi 2013/33

16 Direktiivin 2013/33 johdanto-osan 15 ja 20 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(15) Hakijoiden säilöönnotossa olisi sovellettava periaatetta, jonka mukaan ketään ei pitäisi ottaa säilöön vain siitä syystä, että hän hakee kansainvälistä suojelua, ja olisi erityisesti noudatettava jäsenvaltioiden kansainvälisiä oikeudellisia velvoitteita ja Geneven yleissopimuksen 31 artiklan määräyksiä. Hakijoiden säilöönnoton olisi tapahduttava ainoastaan tässä direktiivissä säädetyissä selvästi määritellyissä poikkeuksellisissa olosuhteissa ja noudattaen tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteita sekä tällaisen säilöönnoton toteuttamistavan että sen tarkoituksen osalta. Säilöön otetulla hakijalla olisi oltava tosiasiallinen mahdollisuus käyttää tarvittavia menettelyllisiä takeita, kuten oikeussuojakeinoja kansallisessa oikeusviranomaisessa.

--

(20) Hakijoiden fyysisen ja psyykkisen koskemattomuuden turvaamiseksi säilöönottoon olisi turvauduttava viimeisenä keinona, ja sitä saadaan käyttää vasta, kun kaikki säilöönnotolle vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka eivät sisällä vapauden menettämistä, on tutkittu asianmukaisesti. Säilöönnotolle vaihtoehtoisissa toimenpiteissä on kunnioitettava hakijoiden perustavanlaatuisia ihmisoikeuksia.”

17 Kyseisen direktiivin 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) ’kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella’ direktiivin [2011/95] 2 artiklan h alakohdassa määriteltyä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta;
- b) ’hakijalla’ kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jonka johdosta ei ole vielä tehty lopullista päätöstä;

--”

18 Kyseisen direktiivin 3 artiklan, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin kolmansien maiden kansalaisiin ja kansalaisuudettomiin henkilöihin, jotka hakevat kansainvälistä suojelua jäsenvaltioiden alueella, myös rajalla, aluevesillä tai kauttakulkualueella, niin kauan kuin heidän sallitaan oleskella tällä [alueella] hakijoina, sekä perheenjäseniin, jos tällainen kansainvälistä suojelua koskeva hakemus koskee heitä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.”

19 Kyseisen direktiivin 8 artiklassa, joka koskee ”säilöönottoa”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot eivät saa ottaa ketään säilöön vain siitä syystä, että hän on [direktiivin 2013/32] mukainen hakija.

2. Jäsenvaltiot voivat tarpeen mukaan kunkin tapauksen yksilöllisen arvioinnin perusteella ottaa hakijan säilöön, jos lievempiä vaihtoehtoisia keinoja ei voida soveltaa tehokkaasti.

3. Hakija voidaan ottaa säilöön ainoastaan

- a) jotta voidaan määrittää tai varmentaa henkilön henkilöllisyys tai kansalaisuus;

- b) jotta voidaan määrittää kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen perusteet, joita ei voitaisi saada ilman säilöönottoa, erityisesti, jos on olemassa vaara, että hakija pakenee;
- c) jotta menettelyn yhteydessä voidaan tehdä päätös hakijan oikeudesta tulla alueelle;
- d) jos hänet on otettu säilöön [direktiivin 2008/115] mukaisen palauttamismenettelyn yhteydessä palauttamisen valmistelemiseksi ja/tai maasta poistamiseksi ja asianomainen jäsenvaltio voi todeta puolueettomin perustein, mukaan lukien se, että hakijalla on jo ollut mahdollisuus päästä turvapaikkamenettelyyn, että on perusteltua uskoa, että hakija tekee kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen lähinnä viivyttääkseen tai häiritäkseen palauttamispäätöksen täytäntöönpanoa;
- e) silloin kun se on tarpeen kansallisen turvallisuuden tai yleisen järjestyksen vuoksi;
- f) niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 [(EUVL 2013, L 180, s. 31)] 28 artiklan mukaisesti.

Säilöönoton perusteista on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä.

– –

- 20 Direktiivin 2013/33 9 artiklan, jonka otsikko on ”Säilöön otetuille hakijoille myönnettävät takeet”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Hakijan säilöönoton on oltava mahdollisimman lyhytkestoinen, ja hakijaa on pidettävä säilöön otettuna ainoastaan niin kauan kuin 8 artiklan 3 kohdassa säädetyt perusteet ovat sovellettavissa.”

- 21 Kyseisen direktiivin 17 artiklan, jonka otsikko on ”Aineellisia vastaanotto-olosuhteita ja terveydenhoitoa koskevat yleiset säännökset”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että aineelliset vastaanotto-olosuhteet ovat hakijoiden saatavilla, kun he hakevat kansainvälistä suojelua.”

- 22 Kyseisen direktiivin 18 artiklan, jonka otsikko on ”Aineellisia vastaanotto-olosuhteita koskevat yksityiskohtaiset säännöt”, 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poikkeuksellisesti vahvistaa aineellisille vastaanotto-olosuhteille tässä artiklassa säädetyistä poikkeavat yksityiskohtaiset säännöt kohtuulliseksi ja mahdollisimman lyhyeksi ajaksi, jos:

– –

- b) tavallisesti käytettävissä olevat majoitustilat ovat tilapäisesti täynnä.

Tällaisten poikkeavien olosuhteiden on aina täytettävä perustarpeet.”

Espanjan lainsäädäntö

- 23 Ulkomaalaisten oikeuksista ja vapauksista Espanjassa ja heidän integroitumisestaan yhteiskuntaan 11.1.2000 annetun orgaanisen lain 4/2000 (Ley Orgánica 4/2000 sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social; BOE nro 10, 12.1.2000, s. 1139), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian tosiseikkoihin (jäljempänä orgaaninen laki 4/2000), 58 § koskee laittomasti oleskelevien ulkomaalaisten poistamista maasta.
- 24 Orgaanisen lain 4/2000 58 §:n 3 momentissa säädetään yksinkertaistetusta menettelystä, joka koskee sellaisten ulkomaalaisten poistamista maasta, jotka yrittävät saapua laittomasti Espanjaan. Kyseisen säännöksen 4 momentissa säädetään, että 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä ei voida poistaa maasta niin kauan kuin mahdollisen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen osalta ei ole todettu, että se ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, ja kyseisen säännöksen 6 momentissa säädetään, että jos maasta poistaminen ei ole mahdollista 72 tunnin määräajassa, oikeusviranomaisilta on pyydettävä säilöönottoa.
- 25 Orgaanisen lain 4/2000 61 §:ssä säädetään turvaamistoimista palauttamismenettelyjen yhteydessä. Tämän lain 62 § koskee säilöönottoa, ja tämän lain 64 §:n 5 momentissa säädetään maastapoistamispäätösten täytäntöönpanon lykkäämisestä niin kauan kuin kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen osalta ei ole todettu, että se ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.
- 26 Oikeudesta turvapaikkaan ja toissijaisesta suojelusta 30.10.2009 annetun lain 12/2009 (Ley 12/2009 reguladora del derecho de asilo y de la protección subsidiaria; BOE nro 263, 31.10.2009, s. 90860), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian tosiseikkoihin, 2 ja 3 §:ssä määritellään oikeus turvapaikkaan ja pakolaisasema. Tämän lain 5 §:ssä säädetään, että toissijaisen suojelun antaminen merkitsee sitä, että asianomaista henkilöä ei poisteta maasta. Lopuksi kyseisen lain 30 §:ssä säädetään kansainvälisen suojelun hakijoille heidän tarpeidensa mukaan annettavista sosiaali- ja vastaanottopalveluista.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 27 Salvamento Marítimo (Espanjan meripelastusviranomaiset) pysäytti 12.12.2019 kello 19.05 lähellä Espanjan rannikkoa aluksen, jolla oli 45 Saharan eteläpuolelta kotoisin olevaa miestä, mukaan lukien VL, joka on Malin kansalainen. Meripelastusala otti nämä 45 kolmannen maan kansalaista kyytiin ja jätti heidät Gran Canarian (Espanja) saaren eteläosassa sijaitsevalle laiturille kello 21.30.
- 28 Kyseiset henkilöt luovutettiin ensiavun jälkeen Comisaría de Policía Nacional de Maspalomasin (Maspalomasin kansallinen poliisilaitos, Espanja) Brigada Local de Extranjería y Fronteras -nimiselle yksikölle (paikallinen ulkomaalais- ja rajavartioyksikkö). Heidät siirrettiin 13.12.2019 kello 00.30 Jefatura Superior de Policía de Canariasille (Kanarian saarten ylempi poliisiviranomainen, Espanja).
- 29 Subdelegación del Gobierno en Las Palmas (hallituksen edustuksen yksikkö Las Palmasissa, Espanja) määräsi 13.12.2019 tekemällään päätöksellä, että kyseiset kansalaiset poistetaan maasta. Koska tätä päätöstä ei voitu panna täytäntöön orgaanisen lain 4/2000 58 §:n 6 momentissa säädetyssä 72 tunnin määräajassa, Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajanalle (San Bartolomé de Tirajan tutkintatuomioistuin nro 3, Espanja) esitettiin vaatimus asianomaisten ottamisesta säilöön.
- 30 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että kyseinen tuomioistuin teki 14.12.2019 esitutkinnan yhteydessä kolme päätöstä pääasiassa.
- 31 Kyseisen tuomioistuimen ensimmäinen päätös koski lausuman vastaanottamista VL:ltä, jolle kerrottiin hänen oikeuksistaan ja annettiin asianajajan ja bambaran kielen, jota hän ilmoitti puhuvansa ja ymmärtävänsä, tulkin palvelut. Tässä lausumassaan, josta laadittiin pöytäkirja, VL ilmoitti

aikomuksestaan hakea kansainvälistä suojelua, koska hän pelkäsi, että häntä vainottaisiin hänen rotunsa tai tiettyyn yhteiskunnalliseen ryhmään kuulumisen vuoksi. Hän korosti erityisesti, että Malissa vallitsevan sotatilan vuoksi hän olisi vaarassa tulla tapetuksi, jos hän palaisi kyseiseen maahan.

- 32 Koska Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajanan ei katsottu Espanjan oikeuden mukaan olevan direktiivin 2013/32 2 artiklan f alakohdassa tarkoitettu määrittävä viranomainen, se ilmoitti toisella päätöksellään yhtäältä Brigada Provincial de Extranjería y Fronterasille (maakunnallinen ulkomaalais- ja rajavartioyksikkö, Espanja) ja toisaalta Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetulle (päävaltuutettu) VL:n lausumasta, jossa tämä oli ilmaissut haluavansa hakea kansainvälistä suojelua. Tässä päätöksessä vaadittiin myös hallituksen edustuksen yksikköä Kanarian saarilla, maakunnallista ulkomaalais- ja rajavartioyksikköä sekä Ministerio de Trabajo, Migraciones y Seguridad Socialia (työllisyydestä, maahanmuutosta ja sosiaaliturvasta vastaava ministeriö, Espanja) etsimään VL:lle ja 25 muulle kansainvälistä suojelua hakeneelle henkilölle humanitäärisin perustein myönnettävä paikka vastaanottokeskuksesta.
- 33 Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana totesi, että vapaiden paikkojen puutteen vuoksi 26 hakijasta ainoastaan 12 sai paikan humanitäärisin perustein vastaanottokeskuksesta, ja se määräsi kolmannella päätöksellään, että loput 14 hakijaa, mukaan lukien VL, sijoitetaan ulkomaalaisten säilöönottoyksikköön ja että heidän kansainvälistä suojelua koskevat hakemuksensa käsitellään kyseisessä säilöönottoyksikössä.
- 34 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää, että maakunnallisen ulkomaalais- ja rajavartioyksikön virkamies ilmoitti VL:lle ennen hänen siirtoaan säilöönottoyksikköön, että hänellä oli sovittuna hänen kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseensa liittynyt haastattelu.
- 35 VL:n asianajaja on hakenut muutosta VL:n säilöönottomääräykseen sillä perusteella, että se on direktiivien 2013/32 ja 2013/33 vastainen.
- 36 Tässä tilanteessa Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Direktiivin [2013/32] 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään tilanteesta, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus tehdään muille viranomaisille, jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä, ja jossa jäsenvaltion on varmistettava, että rekisteröinti tapahtuu kuuden työpäivän kuluessa hakemuksen tekemisestä.

Onko tätä tulkittava siten, että tutkintatuomareiden katsotaan olevan toimivaltaisia ratkaisemaan ulkomaalaisten säilöönottoa koskeva kysymys Espanjan kansallisen lain mukaisesti yhtenä näistä ”muista viranomaisista”, joille hakijat voivat ilmaista haluavansa tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, vaikka ne eivät ole toimivaltaisia rekisteröimään tällaista hakemusta?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin [2013/32] 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tutkintatuomarin on ilmoitettava hakijoille, missä ja miten kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset voidaan jättää, ja jos tällainen hakemus jätetään, toimitettava se kansallisen lainsäädännön mukaan toimivaltaiselle elimelle kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen rekisteröintiä ja käsittelyä varten sekä toimivaltaiselle hallintoviranomaiselle, jotta hakijalle myönnetään direktiivin [2013/33] 17 artiklassa tarkoitettut vastaanottotoimenpiteet?
- 3) Onko direktiivin [2013/32] 26 artiklaa ja direktiivin [2013/33] 8 artiklaa tulkittava siten, että kolmannen valtion kansalaisen ottaminen säilöön on mahdollista vain direktiivin [2013/33] 8 artiklan 3 kohdan edellytysten täyttyessä, koska hakijaa suojellee palauttamiskiellon periaate siitä lähtien, kun hän on ilmoittanut tutkintatuomarille haluavansa hakea suojelua?”

Kiireellinen menettely

- 37 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on pyytänyt tämän ennakkoratkaisupyynnön käsittelemistä työjärjestyksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa kiireellisessä menettelyssä.
- 38 Hakemuksensa tueksi se totesi muun muassa, että VL:ään kohdistui vapaudenmenetys, kun hänet sijoitettiin säilöönottoyksikköön, ja että VL oli määrätty poistumaan maasta päätöksellä, joka voidaan panna täytäntöön milloin hyvänsä.
- 39 Tältä osin on syytä todeta yhtäältä, että nyt käsiteltävässä ennakkoratkaisupyynnössä pyydetään tulkitsemaan direktiivejä 2013/32 ja 2013/33, jotka kuuluvat EUT-sopimuksen kolmannen osan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevan V osaston alaan, ja toisaalta, että kolmannen maan kansalaisen sijoittaminen säilöönottoyksikköön joko kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkintamenettelyn aikana tai hänen maasta poistamistaan varten on toimenpide, joka sisältää vapauden menettämisen ja joka voi olla perusteena kiireellisen ennakkoratkaisumenettelyn aloittamiselle (ks. vastaavasti tuomio 17.3.2016, Mirza, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, 31 ja 35 kohta ja määräys 5.7.2018, C ym., C-269/18 PPU, EU:C:2018:544, 35 ja 37 kohta).
- 40 Lisäksi arvioitaessa edellytystä, joka koskee kiireellisyyttä saada unionin tuomioistuimelta vastaus mahdollisimman nopeasti, on otettava huomioon ajankohta, jolloin tutkitaan pyyntö ennakkoratkaisupyynnön käsittelemisestä kiireellisessä menettelyssä (tuomio 17.3.2016, Mirza, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, 34 kohta ja tuomio 14.5.2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, C-924/19 PPU ja C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 99 kohta).
- 41 Edellä esitetyn perusteella unionin tuomioistuimen neljäs jaosto päätti 6.2.2020 esittelevän tuomarin ehdotuksesta julkisasiamiestä kuultuaan hyväksyä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen pyynnön tämän ennakkoratkaisupyynnön käsittelemisestä kiireellisessä menettelyssä.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

- 42 Espanjan hallitus katsoi kirjallisissa huomautuksissaan, ettei unionin tuomioistuimella ole toimivaltaa tutkia nyt käsiteltävää ennakkoratkaisupyyntöä, koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on Espanjan oikeuden perusteella toimivaltainen ainoastaan määräämään kolmannen maan kansalaisen säilöönnotosta palauttamispäätöksen täytäntöönpanemiseksi eikä se ole toimivaltainen käsittelemään kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia. Näin ollen se katsoi, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämät ennakkoratkaisukysymykset eivät liity mitenkään riidan kohteeseen.
- 43 On muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 267 artiklassa käyttöön otetussa unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välisessä yhteistyössä yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen unionin tuomioistuimelle esittämällä kysymyksillä merkitystä asian kannalta. Jos siis esitetyt kysymykset koskevat unionin oikeuden tulkintaa, unionin tuomioistuimella on lähtökohtaisesti velvollisuus vastata niihin, koska tällaisilla kysymyksillä oletetaan olevan merkitystä asian ratkaisemisen kannalta. Unionin tuomioistuin voi kieltäytyä vastaamasta kansallisen tuomioistuimen esittämään ennakkoratkaisukysymykseen ainoastaan, jos on ilmeistä, että pyydettyllä unionin oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä pääasian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan

niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (ks. äskettäin tuomio 26.3.2020, A. P. (Valvontatoimenpiteet), C-2/19, EU:C:2020:237, 25 ja 26 kohta).

- 44 Tältä osin on syytä todeta, että Espanjan hallituksen toteamus, jonka mukaan ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole Espanjan oikeuden mukaan toimivaltainen elin käsittelemään kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia, ei ole esteenä sille, että kyseistä tuomioistuinta pidetään direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna ”muuna viranomaisena”. Siten kyseistä väitettä arvioidaan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämien ennakkoratkaisukysymysten aineellisen tarkastelun yhteydessä eikä sen perusteella voida päätellä, etteivät kyseiset kysymykset liittyisi mitenkään pääasian kohteeseen.
- 45 Näin ollen on ilmeistä, ettei kyseinen seikka kumoa sitä olettaa, jonka mukaan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämällä ennakkoratkaisukysymyksillä oletetaan olevan merkitystä asian ratkaisemisen kannalta ja josta voidaan poiketa ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa (tuomio 7.9.1999, Beck ja Bergdorf, C-355/97, EU:C:1999:391, 22 kohta).
- 46 Lisäksi on syytä korostaa, että unionin tuomioistuin sai tiedon VL:ää koskevan maastapoistamispäätöksen täytäntöönpanosta nyt käsiteltävän ennakkoratkaisukysymyksen esittämisen jälkeen. Tässä tilanteessa unionin tuomioistuin pyysi työjärjestyksen 101 artiklan 1 kohdan mukaisesti ennakkoratkaisua pyytäneeltä tuomioistuimelta selvennyksiä saadakseen tietää, oliko pääasia jäänyt vaille kohdetta.
- 47 Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana totesi unionin tuomioistuimeen 23.4.2020 saapuneessa vastauksessaan ensinnäkin, että se oli saanut ennakkoratkaisupyynnön esittämistä seuranneena päivänä eli 21.1.2020 tiedon, että VL:ää koskeva maastapoistamispäätös oli ehkä pantu täytäntöön, ja toiseksi, että kyseisestä täytäntöönpanosta riippumatta pääasia säilyttää kohteensa, koska kyseisen tuomioistuimen on niiden vastausten perusteella, jotka unionin tuomioistuin antaa esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin, lausuttava aiemmin tekemänsä sen päätöksen lainmukaisuudesta, joka johti VL:ään kohdistuneeseen vapaudenmenetykseen 14.12.2019 ja 21.1.2020, jolloin hänet poistettiin maasta, välisenä aikana, ja että pääasian ratkaisu voisi mahdollisesti johtaa siihen, että VL nostaa vahingonkorvauskanteen.
- 48 Tältä osin sekä SEUT 267 artiklan sanamuodon että rakenteen perusteella ennakkoratkaisumenettely edellyttää muun muassa, että kansallisessa tuomioistuimessa todella on vireillä oikeusriita, koska pyydetyn ennakkoratkaisun on oltava ”tarpeen”, jotta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin voi ”antaa päätöksen” käsiteltäväkseen saatetussa asiassa. Ennakkoratkaisupyynnön esittämisen perusteena ei nimittäin ole neuvoa-antavien lausuntojen esittäminen yleisistä tai hypoteettisista kysymyksistä vaan oikeusriidan todelliseen ratkaisemiseen erottamattomasti liittyvä tarve (ks. vastaavasti tuomio 26.3.2020, Miasto Łowicz ja Prokurator Generalny, C-558/18 ja C-563/18, EU:C:2020:234, 44–46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 49 Siten kansallisen tuomioistuimen tekemä ennakkoratkaisupyynnö voidaan jättää tutkimatta ainoastaan silloin, kun on ilmeistä, että SEUT 267 artiklan mukaista menettelyä käytetään väärään tarkoitukseen ja että sillä itse asiassa pyritään saamaan unionin tuomioistuimen ratkaisu näennäisen oikeudenkäyntiasian avulla, tai kun on selvää, että unionin oikeutta ei voida suoraan eikä välillisesti soveltaa kyseisen asian olosuhteissa (tuomio 28.11.2018, Amt Azienda Trasporti e Mobilità ym., C-328/17, EU:C:2018:958, 34 kohta).
- 50 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on ilmoittanut, että unionin tuomioistuimen antama vastaus esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin on tarpeen, jotta se voi lausua VL:ään kohdistuneen vapaudenmenetyksen laillisuudesta. Koska SEUT 267 artiklalla luotu menettely on unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välisen yhteistyön väline, jonka avulla unionin tuomioistuin esittää kansallisille tuomioistuimille ne unionin oikeuden tulkintaan liittyvät

seikat, joita nämä tarvitsevat ratkaistakseen käsiteltävikseen saatetut asiat, tällainen ilmoitus ennakkoratkaisua pyytäneeltä tuomioistuimelta sitoo lähtökohtaisesti unionin tuomioistuinta (ks. vastaavasti tuomio 27.2.2014, Pohotovost, C-470/12, EU:C:2014:101, 32 kohta), ja näin on varsinkin silloin, kun kyseessä eivät ole edeltävässä kohdassa mainitut poikkeukselliset olosuhteet.

51 Ennakkoratkaisupyynnö on näin ollen otettava tutkittavaksi.

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

52 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa tulkittava siten, että tutkintatuomari, jonka käsiteltäväksi on saatettu laittomasti oleskelevan kolmannen maan kansalaisen säilöönotto tämän palauttamista varten, kuuluu kyseisessä säännöksessä tarkoitettuihin ”muihin viranomaisiin”, jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä.

53 Kuten unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, unionin oikeuden yhtenäinen soveltaminen ja yhdenvertaisuusperiaate edellyttävät, että unionin oikeuden sellaisen säännöksen sanamuotoa, jossa ei ole nimenomaista viittausta jäsenvaltioiden oikeuteen sen merkityksen ja ulottuvuuden määrittämiseksi, on tavallisesti tulkittava koko unionissa itsenäisesti ja yhtenäisesti ottamalla huomioon paitsi säännöksen sanamuoto myös sen asiayhteys ja kyseessä olevalla säännöstöllä tavoiteltu päämäärä (tuomio 18.1.1984, Ekro, 327/82, EU:C:1984:11, 11 kohta ja tuomio 7.11.2019, K.H.K. (tilivarojen turvaaminen), C-555/18, EU:C:2019:937, 38 kohta).

54 Direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään tältä osin, että kun henkilö tekee kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen viranomaiselle, joka on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivaltainen rekisteröimään tällaiset hakemukset, rekisteröinti tapahtuu kolmen työpäivän kuluessa hakemuksen tekemisestä. Kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa puolestaan täsmennetään, että jos kansainvälistä suojelua koskeva hakemus tehdään muille viranomaisille, jotka todennäköisesti vastaanottavat tällaisia hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisteröinti tapahtuu kuuden työpäivän kuluessa hakemuksen tekemisestä.

55 Kuten direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa käytetystä ilmaisusta ”viranomaiselle, joka on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivaltainen” ilmenee, direktiivissä jätetään jäsenvaltioiden tehtäväksi nimetä se viranomainen, joka on toimivaltainen rekisteröimään kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset.

56 Toisaalta on niin, kuten julkisasiamies on pääasiallisesti todennut ratkaisuehdotuksensa 56 kohdassa, että kun kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa viitataan käsitteeseen ”muille viranomaisille, jotka todennäköisesti vastaanottavat tällaisia [kansainvälistä suojelua koskevia] hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä”, siinä ei viitata millään tavoin kansalliseen lainsäädäntöön eikä siis velloiteta jäsenvaltioita nimeämään näitä ”muuta viranomaisia”.

57 Tämän säännöksen sanamuodosta ilmenee tältä osin selvästi, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena oli ymmärtää laajasti käsite viranomaiset, jotka eivät ole toimivaltaisia rekisteröimään kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia mutta jotka voivat kuitenkin vastaanottaa tällaisia hakemuksia. Pronominin ”muut” valitseminen on nimittäin osoitus tahdosta valita avoin määritelmä niiden viranomaisten joukon osalta, jotka voivat vastaanottaa kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia.

- 58 Tämä laaja merkitys vahvistetaan myös kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa, koska siinä veloitetaan kaikki viranomaiset, jotka ainoastaan ”todennäköisesti” vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia, tosiasiallisesti vastaanottamaan hakemukset, kun ne tehdään.
- 59 Koska on todennäköistä, että laittomasti oleskeleva kolmannen maan kansalainen tekee kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen oikeusviranomaiselle, jonka on ratkaistava kansallisten viranomaisten tekemä pyyntö säilöönnotosta muun muassa henkilön palauttamiseksi, on siten katsottava, että direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu käsite ”muut viranomaiset” kattaa tällaisen tuomioistuimen.
- 60 Ei ole mahdollista myöskään vedota siihen, että direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa mainitaan ainoastaan poliisi, rajavartijat, maahanmuuttoviranomaiset ja säilöönottoyksiköiden henkilöstö sellaisina viranomaisina, jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia. Koska kyseistä luetteloa edeltää sana ”kuten”, se ei voi olla tyhjentävä.
- 61 Lisäksi se, että direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ei säädetä, onko näiden ”muiden viranomaisten” oltava luonteeltaan oikeudellisia vai hallinnollisia, on, kuten julkisasiamies on pääasiallisesti todennut ratkaisuehdotuksensa 58 kohdassa, nimenomaan osoitus unionin lainsäätäjän tahdosta kattaa kyseinen käsite valitsemalla useita viranomaisia, ja mahdollisesti myös oikeusviranomaiset hallintoviranomaisten lisäksi.
- 62 Tätä direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaista tulkintaa tukee myös asiayhteyden perustuva tulkinta.
- 63 Ensiksi on nimittäin muistutettava, että – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 60 ja 61 kohdassa – yksi direktiivin 2013/32 tavoitteista on taata tosiasiallinen eli mahdollisimman helppo pääsy kansainvälisen suojelun myöntämistä koskevaan menettelyyn, kuten muun muassa kyseisen direktiivin johdanto-osan 8, 20, 25 ja 26 perustelukappaleesta ilmenee. Tällaisen pääsyn varmistamiseksi kyseisen direktiivin 6 artiklan 2 kohdassa säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta varmistaa, että henkilöllä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, on ”tosiasiallinen mahdollisuus jättää se mahdollisimman pian”.
- 64 Toiseksi tämä tulkinta perustuu myös kyseisen direktiivin johdanto-osan 25 perustelukappaleeseen, jonka mukaan laittomasti oleskelevalla kolmannen maan kansalaisella olisi oltava riittävät menettelyä koskevat takeet asiansa hoitamiseksi menettelyn kaikissa vaiheissa.
- 65 Kuten Euroopan komissio on todennut kirjallisissa huomautuksissaan ja julkisasiamies ratkaisuehdotuksensa 64 kohdassa, pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa hyvin nopeissa menettelyissä, joissa yhtäältä maastapoistamispäätös tehdään 24 tunnin kuluessa siitä, kun laittomasti oleskeleva kolmannen maan kansalainen on saapunut maahan, ja joissa toisaalta tutkintatuomari kuulee kyseistä kansalaista seuraavana päivänä, tämä asianajajan ja tulkin, joka puhuu asianomaisen ymmärtämää kieltä, läsnä ollessa pidettävä kuulemistilaisuus on asianmukainen ajankohta tehdä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus. Kyseinen kuulemistilaisuus voi olosuhteista riippuen olla jopa ensimmäinen tilaisuus vedota oikeuteen tehdä tällainen hakemus.
- 66 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen antamista tiedoista ilmenee, että VL:lle ei nyt käsiteltävässä asiassa ilmoitettu mahdollisuudesta hakea kansainvälistä suojelua ennen kuin tutkintatuomari kuuli häntä. Näin ollen Espanjan hallituksen ja Ministerio Fiscalin (Espanja) esiin tuoma seikka, jonka mukaan asianomainen voisi tehdä myöhemmin hakemuksensa säilöönottoyksikössä, ei ole pätevä syy katsoa, että hän ei voisi tehdä sitä tutkintatuomarille, joka on toimivaltainen antamaan ratkaisun hänen säilöönnotostaan.

- 67 Tästä seuraa, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa se, että Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajanan kaltaista oikeusviranomaista kielletään vastaanottamasta kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia, vaarantaisi edellä 63 kohdassa mainitun tavoitteen taata tosiasiallinen pääsy kansainvälisen suojelun myöntämistä koskevaan menettelyyn.
- 68 Ensimmäiseen kysymykseen on siis vastattava, että direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että tutkintatuomari, jonka käsiteltäväksi on saatettu laittomasti oleskelevan kolmannen maan kansalaisen säilöönotto tämän palauttamista varten, kuuluu kyseisessä säännöksessä tarkoitettuihin ”muihin viranomaisiin”, jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

- 69 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisella kysymyksellään olennaisilta osin sitä, onko direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toista ja kolmatta alakohtaa tulkittava siten, että tutkintatuomarin on kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna ”muuna viranomaisena” yhtäältä ilmoitettava laittomasti oleskeleville kolmannen maan kansalaisille kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja toisaalta siinä tapauksessa, että kansalainen on ilmaissut aikovansa tehdä tällaisen hakemuksen, toimitettava asiakirjat toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen hakemuksen rekisteröimistä varten, jotta direktiivin 2013/33 17 artiklassa säädetty aineelliset vastaanotto-olosuhteet ja terveydenhoito olisivat kyseisen kansalaisen saatavilla.
- 70 Kysymyksen ensimmäiseen osaan vastaamisen kannalta on syytä muistuttaa, että direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä säännöksessä tarkoitetuilla muilla viranomaisilla, jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia, on asiaankuuluvat tiedot ja että niiden henkilöstö saa tehtäviään ja vastuualueitaan vastaavan koulutuksen sekä ohjeet tiedottaa hakijoille, minne ja miten kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset voidaan jättää.
- 71 Koska ensimmäiseen kysymykseen annetusta vastauksesta ilmenee, että tutkintatuomari, jonka käsiteltäväksi on saatettu laittomasti oleskelevan kolmannen maan kansalaisen säilöönotto hänen palauttamistaan varten, kuuluu direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin ”muihin viranomaisiin”, kyseisen tutkintatuomarin on tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti myös tiedotettava kansainvälisen suojelun hakijoille siitä, miten kansainvälistä suojelua koskeva hakemus konkreettisesti jätetään.
- 72 Tätä direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan tulkintaa tukee kyseisen direktiivin 6 artiklan 2 kohta, jossa jäsenvaltiot veloitetaan varmistamaan, että henkilöllä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, on tosiasiallinen mahdollisuus jättää se mahdollisimman pian.
- 73 Nämä säännökset osoittavat, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena oli turvata laittomasti oleskelevien kolmannen maan kansalaisten oikeus hakea kansainvälistä suojelua tehokkaasti, mutta tällainen tehokkuus vähenisi olemattomiin, jos direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettu ”muu viranomainen” voisi menettelyn jokaisessa vaiheessa olla ilmoittamatta asianomaiselle kansalaiselle mahdollisuudesta hakea kansainvälistä suojelua sillä verukkeella, että hän on todennäköisesti saanut tällaisia tietoja aikaisemmin tai että hän voi saada niitä myöhemmin.
- 74 Ilmoittaessaan laittomasti oleskelevalle kolmannen maan kansalaiselle, miten kansainvälistä suojelua koskeva hakemus konkreettisesti jätetään, tutkintatuomari, jonka käsiteltäväksi on saatettu kyseisen kansalaisen säilöönotto hänen palauttamistaan varten, toimii – kuten direktiivin 2013/32 johdanto-osan 18 perustelukappaleessa edellytetään – sekä jäsenvaltioiden että kansainvälistä suojelua

- hakevien edun mukaisesti siten, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ratkaistaan mahdollisimman nopeasti, tämän kuitenkaan rajoittamatta asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan suorittamista.
- 75 Espanjan hallitus katsoo kuitenkin, että direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu ”muu viranomainen” ei voi omasta aloitteestaan ilmoittaa laittomasti oleskelevälle kolmannen maan kansalaiselle mahdollisuudesta hakea kansainvälistä suojelua.
- 76 Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että kyseisen direktiivin johdanto-osan 28 perustelukappaleessa todetaan, että mahdollisuudesta hakea kansainvälistä suojelua pitäisi olla saatavilla tietoja, jotta pääsyä tutkintamenettelyyn voidaan helpottaa rajanylityspaikoilla ja säilöönottoyksiköissä. Kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdassa puolestaan säädetään, että kun on merkkejä siitä, että säilöönottoyksiköissä pidetyt tai ulkorajojen rajanylityspaikoilla, kauttakulkualueet mukaan lukien, olevat kolmannen maan kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt mahdollisesti haluavat tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jäsenvaltioiden on annettava heille tietoa mahdollisuudesta tehdä näin.
- 77 Koska direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, että ”mui[den] viranomais[ten], jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia” ja jotka toimivat asiassa ennen tutkintatuomaria ja tämän jälkeen, on kyettävä tiedottamaan hakijoille kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, on katsottava, että velvollisuus antaa laittomasti oleskelevien kolmannen maan kansalaisten käyttöön tietoja mahdollisuudesta hakea kansainvälistä suojelua koskee myös pääasiassa kyseessä olevan kaltaista tutkintatuomaria samalla tavalla kuin kaikkia muitakin viranomaisia, jotka todennäköisesti vastaanottavat tällaisia hakemuksia.
- 78 Näin ollen tutkintatuomari, jonka käsiteltäväksi on saatettu laittomasti oleskelevän kolmannen maan kansalaisen säilöönotto tämän palauttamista varten, täyttää direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan sekä 8 artiklan 1 kohdan vaatimukset silloin, kun hän omasta aloitteestaan ilmoittaa kyseiselle kansalaiselle tämän oikeudesta hakea kansainvälistä suojelua.
- 79 Kysymyksen toiseen osaan vastaamisen kannalta on muistutettava, että direktiivin 2013/32 johdanto-osan 27 perustelukappaleessa todetaan erityisesti, että kolmannen maan kansalaisten, jotka ovat ilmaisseet haluavansa hakea kansainvälistä suojelua, olisi noudatettava tämän direktiivin ja direktiivin 2013/33 mukaisia velvollisuuksia ja nautittava mainittujen direktiivien mukaisia oikeuksia. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi mahdollisimman nopeasti rekisteröitävä tieto siitä, että nämä henkilöt ovat kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä.
- 80 Jos kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on tehty direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulle ”muulle viranomaiselle”, tässä säännöksessä asetetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle hakemuksen rekisteröimistä varten hakemuksen tekemisestä laskettava kuuden työpäivän määräaika.
- 81 Jotta tätä erityisen lyhyttä määräaika voitaisiin noudattaa, on välttämätöntä muun muassa kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkintamenettelyn tehokkuuden ja nopeuden takaamiseksi, että tällainen viranomainen toimittaa hallussaan olevat asiakirjat viranomaiselle, joka on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivaltainen rekisteröimään hakemuksen.
- 82 Ilman tällaista tietojen toimittamista direktiivin 2013/32 varsinainen tavoite ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan tavoite eli tosiasiallisen, helpon ja nopean pääsyn takaaminen kansainvälistä suojelua koskevaan menettelyyn vaarannettaisiin vakavalla tavalla, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 72 kohdassa.

83 Toiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toista ja kolmatta alakohtaa on tulkittava siten, että tutkintatuomarin on kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna ”muuna viranomaisena” yhtäältä ilmoitettava laittomasti oleskeleville kolmannen maan kansalaisille kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja toisaalta siinä tapauksessa, että kansalainen on ilmaissut haluavansa tehdä tällaisen hakemuksen, toimitettava asiakirjat toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen hakemuksen rekisteröimistä varten, jotta direktiivin 2013/33 17 artiklassa säädetyt aineelliset vastaanotto-olosuhteet ja terveydenhoito olisivat kyseisen kansalaisen saatavilla.

Kolmas ennakkoratkaisukysymys

84 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kolmannella kysymyksellään pääasiallisesti, onko direktiivin 2013/32 26 artiklaa ja direktiivin 2013/33 8 artiklaa tulkittava siten, että laittomasti oleskeleva kolmannen maan kansalainen, joka on ilmaissut halunsa hakea kansainvälistä suojelua direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulle ”muulle viranomaiselle”, voidaan ottaa säilöön ainoastaan direktiivin 2013/33 8 artiklan 3 kohdassa säädetyin perustein.

85 Tältä osin on syytä todeta, että sekä direktiivin 2013/32 26 artiklan 1 kohdassa että direktiivin 2013/33 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot eivät saa ottaa henkilöä säilöön ainoastaan sen vuoksi, että hän on kansainvälisen suojelun hakija.

86 Ensiksi on siis määritettävä, onko laittomasti oleskeleva kolmannen maan kansalainen, joka on ilmaissut haluavansa hakea kansainvälistä suojelua, direktiivin 2013/32 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettu kansainvälisen suojelun hakija.

87 Aluksi on todettava, että direktiivin 2013/32 6 artiklassa erotetaan toisistaan yhtäältä hakemuksen tekeminen ja toisaalta sen jättäminen, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 78 kohdassa.

88 Tältä osin direktiivin 2013/32 sanamuodosta ilmenee selvästi, että direktiivissä yhdistetään kansainvälisen suojelun hakijan asema toistuvasti siihen, että hakemus on ”tehty”. Kyseisen direktiivin 2 artiklan c alakohdan mukaan ”hakijalla” tarkoitetaan nimittäin kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on ”tehnyt” kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, josta ei ole vielä tehty lainvoimaista päätöstä. Kyseisen direktiivin 2 artiklan b alakohdan mukaan ”hakemuksella” tarkoitetaan kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön ”esittämää” pyyntöä jäsenvaltiolle. Sama koskee direktiivin 2013/33 2 artiklan b alakohtaa, jonka mukaan ”hakijalla” tarkoitetaan kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on ”tehnyt” kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jonka johdosta ei ole vielä tehty lopullista päätöstä, sekä kyseisen direktiivin 2 artiklan a alakohtaa, jonka mukaan ”kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella” tarkoitetaan kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön esittämää pyyntöä saada suojelua jostakin jäsenvaltiosta, kun hakijan voidaan katsoa tarkoittavan pakolaisasemaa tai toissijaista suojeluasemaa.

89 Tämä kansainvälisen suojelun hakijan käsitteen laaja tulkinta seuraa myös direktiivin 2013/32 3 artiklan 1 kohdasta, josta ilmenee, että tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioiden alueella tehtyihin kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin, sekä direktiivin 2013/33 3 artiklan 1 kohdasta, jonka mukaan tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin kolmansien maiden kansalaisiin ja kansalaisuudettomiin henkilöihin, jotka hakevat kansainvälistä suojelua jäsenvaltioiden alueella.

90 Lisäksi direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa veloitetaan jäsenvaltiot rekisteröimään kansainvälistä suojelua koskeva hakemus joko kolmen tai kuuden työpäivän kuluessa sen ”tekemisestä” sen mukaan, onko kyseinen hakemus tehty viranomaiselle, joka on

kansallisen lainsäädännön mukaan toimivaltainen rekisteröimään sen, vai muulle viranomaiselle, joka todennäköisesti vastaanottaa tällaisia hakemuksia mutta joka ei kansallisen lainsäädännön mukaan kuitenkaan ole toimivaltainen rekisteröimään niitä. Kyseisen direktiivin 6 artiklan 2 kohdassa puolestaan veloitetaan jäsenvaltiot myös varmistamaan, että henkilöllä, joka on ”tehnyt” kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, on tosiasiallinen mahdollisuus ”jättää” se mahdollisimman pian.

- 91 Lopuksi on vielä huomautettava, että kyseisen direktiivin johdanto-osan 27 perustelukappaleessa todetaan, että kolmannen maan kansalaiset ja kansalaisuudettomat henkilöt, jotka ovat ilmaisseet haluavansa hakea kansainvälistä suojelua, ovat kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä, ja tämän vuoksi heidän olisi noudatettava direktiivin 2013/32 ja direktiivin 2013/33 mukaisia velvollisuuksia ja nautittava mainittujen direktiivien mukaisia oikeuksia. Lisäksi kyseisen perustelukappaleen toisessa virkkeessä täsmennetään, että tätä varten jäsenvaltioiden olisi mahdollisimman nopeasti rekisteröitävä tieto siitä, että nämä henkilöt ovat kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä.
- 92 Näistä kaikista seikoista seuraa, että kolmannen maan kansalainen saa direktiivin 2013/32 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetun kansainvälisen suojelun hakijan aseman heti, kun hän ”tekee” tällaisen hakemuksen.
- 93 Asianomaisen jäsenvaltion on kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla rekisteröitävä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus, ja hakemuksen jättäminen edellyttää lähtökohtaisesti, että kansainvälisen suojelun hakija täyttää kyseisen direktiivin 6 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti tätä varten tarkoitetun lomakkeen, mutta kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen ”tekeminen” ei edellytä mitään hallinnollista muodollisuutta, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 82 kohdassa, koska näitä muodollisuuksia on noudatettava hakemuksen ”jättämisen” aikana.
- 94 Tästä seuraa yhtäältä, että kansainvälisen suojelun hakijan aseman saaminen ei voi riippua hakemuksen rekisteröinnistä sen paremmin kuin hakemuksen jättämisestäkään, ja toisaalta, että se, että kolmannen maan kansalainen ilmaisee halunsa hakea kansainvälistä suojelua direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulle tutkintatuomarin kaltaiselle ”muulle viranomaiselle”, riittää siihen, että hänelle myönnetään kansainvälisen suojelun hakijan asema ja että kuuden työpäivän määräaika, jonka kuluessa asianomaisen jäsenvaltion on rekisteröitävä kyseinen hakemus, alkaa siten kulua.
- 95 Toiseksi on siis arvioitava, voidaanko kansainvälisen suojelun hakija ottaa säilöön muulla kuin direktiivin 2013/33 8 artiklan 3 kohdassa säädetyllä perusteella.
- 96 Aluksi on todettava, että direktiivin 2008/115 2 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä direktiivin johdanto-osan yhdeksännen perustelukappaleen kanssa, on tulkittava siten, että direktiiviä ei sovelleta kolmannen maan kansalaiseen, joka on jättänyt direktiivissä 2013/32 tarkoitetun kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, kyseisen hakemuksen jättämisestä lukien siihen saakka, kunnes tästä hakemuksesta tehdään päätös ensimmäisessä asteessa, tai tarvittaessa siihen saakka, kunnes kyseistä päätöstä koskevan muutoksenhakuasian käsittely on päättynyt (ks. analogisesti tuomio 30.5.2013, Arslan, C-534/11, EU:C:2013:343, 49 kohta).
- 97 Tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevaan oikeuteen ja palauttamiskiellon periaatteeseen erottamattomasti kuuluva suojelu on varmistettava tunnustamalla kansainvälistä suojelua hakevalle oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan suoraan lain nojalla lykkäävin vaikutuksin ainakin yhdessä oikeusasteessa palauttamispäätöksen ja mahdollisen maastapoistamispäätöksen osalta direktiivissä 2008/115 tarkoitettuun tavoin. Jäsenvaltioiden on taattava kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen kohdistetun muutoksenhaun täysi tehokkuus lykkäämällä kaikki palauttamispäätöksen vaikutukset tämän muutoksenhaun vireille panolle asetetun määräajan ajaksi, ja

jos tällainen muutoksenhakumenettely pannaan vireille, sen päättymiseen asti (ks. vastaavasti tuomio 26.9.2018, *Belastingdienst/Toeslagen* (muutoksenhaun lykkäävä vaikutus), C-175/17, EU:C:2018:776, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 98 Koska kolmannen maan kansalaisella, joka on ilmaissut halunsa hakea kansainvälistä suojelua direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulle ”muulle viranomaiselle”, on kansainvälisen suojelun hakijan asema, kuten edellä 94 kohdassa on todettu, hänen tilanteensa ei voi tässä vaiheessa kuulua direktiivin 2008/115 soveltamisalaan.
- 99 Tästä seuraa nyt käsiteltävässä asiassa, että – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 106 kohdassa – vaikka VL:n säilöönoton edellytyksistä säädettiin direktiivissä 2008/115 siihen saakka, kunnes hän teki kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa, häneen sovelletaan kyseisestä päivästä lähtien direktiivin 2013/32 26 artiklan 1 kohtaa ja direktiivin 2013/33 8 artiklan 1 kohtaa (ks. analogisesti tuomio 14.5.2020, *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság*, C-924/19 PPU ja C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 210 ja 213 kohta).
- 100 Näistä kahdesta edellä mainitusta säännöksestä seuraa yhdessä luettuina, että jäsenvaltiot eivät saa ottaa henkilöä säilöön ainoastaan sen vuoksi, että hän on kansainvälisen suojelun hakija, ja että säilöönoton perusteiden ja olosuhteiden sekä säilöönottetuille hakijoille tarjolla olevien takeiden on oltava direktiivin 2013/33 mukaisia.
- 101 Tältä osin direktiivin 2013/33 8 ja 9 artiklassa, luettuina yhdessä direktiivin johdanto-osan 15 ja 20 perustelukappaleen kanssa, rajoitetaan merkittävästi jäsenvaltioille annettua säilöönottoa koskevaa toimivaltaa (ks. vastaavasti tuomio 15.2.2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 61 ja 62 kohta ja tuomio 14.9.2017, K., C-18/16, EU:C:2017:680, 44 ja 45 kohta).
- 102 Niinpä kyseisen direktiivin 8 artiklan 2 kohdan mukaan kansainvälisen suojelun hakija voidaan ottaa säilöön vain tarpeen mukaan kunkin tapauksen yksilöllisen arvioinnin perusteella ja jos lievempiä vaihtoehtoisia keinoja ei voida soveltaa tehokkaasti. Tästä seuraa, että kansalliset viranomaiset voivat ottaa kansainvälisen suojelun hakijan säilöön vasta sen jälkeen, kun ne ovat selvittäneet tapauskohtaisesti, onko säilöönotto oikeassa suhteessa sillä tavoiteltuihin päämääriin (tuomio 14.9.2017, K., C-18/16, EU:C:2017:680, 48 kohta ja tuomio 14.5.2020, *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság*, C-924/19 PPU ja C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 258 kohta).
- 103 Direktiivin 2013/33 8 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaan säilöönoton perusteista on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä.
- 104 Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin, että kyseisen direktiivin 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa luetellaan tyhjentävästi ne eri perusteet, joilla säilöönotto voidaan oikeuttaa, ja kukin näistä perusteista vastaa tiettyä tarvetta ja on luonteeltaan itsenäinen (tuomio 15.2.2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 59 kohta; tuomio 14.9.2017, K., C-18/16, EU:C:2017:680, 42 kohta ja tuomio 14.5.2020, *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság*, C-924/19 PPU ja C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 250 kohta).
- 105 Kun perusoikeuskirjan 6 artiklassa vahvistetun vapautta koskevan oikeuden tärkeys ja tähän oikeuteen puuttumisen, jota kyseinen säilöönottotoimenpide merkitsee, vakavuus otetaan huomioon, mainitun oikeuden käytön rajoitukset on lisäksi toteutettava täysin välttämättömän rajoissa (tuomio 15.2.2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 56 kohta ja tuomio 14.9.2017, K., C-18/16, EU:C:2017:680, 40 kohta).

- 106 Pääasiassa esitetty peruste VL:n säilöönoton oikeuttamiseksi eli se, että hänelle ei ollut mahdollista löytää humanitäarisin perustein myönnettävää paikkaa vastaanottokeskuksesta, ei vastaa yhtäkään direktiivin 2013/33 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainituista kuudesta säilöönottoperusteesta.
- 107 Tällainen säilöönottoperuste on näin ollen kyseisen direktiivin 8 artiklan 1–3 kohdan vaatimusten vastainen, koska se loukkaa niiden aineellisten vastaanotto-olosuhteiden keskeistä sisältöä, joiden on oltava kansainvälisen suojelun hakijan saatavilla kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnan aikana, eikä se ole kyseisen direktiivin periaatteiden eikä tavoitteen mukainen (ks. analogisesti tuomio 14.5.2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, C-924/19 PPU ja C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 252 kohta).
- 108 Direktiivin 2013/33 18 artiklan 9 kohdan b alakohdassa tosin säädetään, että jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poikkeuksellisesti vahvistaa aineellisille vastaanotto-olosuhteille kyseisessä artiklassa säädetyistä poikkeavat yksityiskohtaiset säännöt kohtuulliseksi ja mahdollisimman lyhyeksi ajaksi muun muassa silloin, jos tavallisesti käytettävissä olevat majoitustilat ovat tilapäisesti täynnä. Säilöönottoa ei voida kuitenkaan vapauden menettämisen sisältävänä toimenpiteenä pitää kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen aineellisista vastaanotto-olosuhteista poikkeavien yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisena.
- 109 Lisäksi kyseisen direktiivin 8 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaan kansainvälisen suojelun hakija voidaan ottaa säilöön direktiivin 2008/115 mukaisen palauttamismenettelyn yhteydessä palauttamisen valmistelemiseksi ja/tai maasta poistamiseksi ainoastaan, jos asianomainen jäsenvaltio voi todeta puolueettomien perustein, mukaan lukien se, että hakijalla on jo ollut mahdollisuus päästä turvapaikkamenettelyyn, että on perusteltua uskoa, että hakija tekee kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen lähinnä viivyttääkseen tai häiritäkseen palauttamispäätöksen täytäntöönpanoa.
- 110 Siltä osin kuin on ensinnäkin kyse mahdollisuudesta päästä turvapaikkamenettelyyn, nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen, joka nojautuu tältä osin säilöönottoa koskevaan pöytäkirjaan ja oikeudellisiin tietoihin ja keskeisiin tietoihin säilöönottopäätöstä koskevista oikeussuojakeinoista, toteamuksesta ilmenee, ettei VL:lle ollut tutkintatuomarin suorittamaan kuulemiseen mennessä ilmoitettu mahdollisuudesta tehdä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 109 kohdassa. Vaikuttaa siis siltä, että kyseinen kuuleminen oli VL:n ainoa tilaisuus hakea kansainvälistä suojelua ennen kuin hänet lähetettiin ulkomaalaisten säilöönottoyksikköön. Kuten edellä 66 kohdassa on muistutettu, merkitystä ei siten ole sillä, että tällä henkilöllä olisi myöhemmin ollut mahdollisuus tehdä tällainen hakemus kyseisessä yksikössä, kuten Espanjan hallitus väittää.
- 111 Toiseksi ennakkoratkaisupyynnöstä tai unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta ei ilmene, että nyt käsiteltävässä asiassa olisi ollut perusteltua uskoa, että hakija teki kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen lähinnä viivyttääkseen palauttamispäätöksen täytäntöönpanoa tai häiritäkseen hänen maasta poistamistaan.
- 112 Lopuksi on muistutettava, että direktiivin 2013/33 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kansainvälisen suojelun hakijan säilöönoton on oltava mahdollisimman lyhytkestoinen, ja hakijaa on pidettävä säilöön otettuna ainoastaan niin kauan kuin 8 artiklan 3 kohdassa säädetyt perusteet ovat sovellettavissa (tuomio 15.2.2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 62 kohta).
- 113 Kolmanteen kysymykseen on näin ollen vastattava, että direktiivin 2013/32 26 artiklaa ja direktiivin 2013/33 8 artiklaa on tulkittava siten, että laittomasti oleskeleva kolmannen maan kansalainen, joka on ilmaissut halunsa hakea kansainvälistä suojelua direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulle ”muulle viranomaiselle”, voidaan ottaa säilöön ainoastaan direktiivin 2013/33 8 artiklan 3 kohdassa säädetyin perustein.

Oikeudenkäyntikulut

114 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 6 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että tutkintatuomari, jonka käsiteltäväksi on saatettu laittomasti oleskelevan kolmannen maan kansalaisen säilöönottotämän palauttamista varten, kuuluu kyseisessä säännöksessä tarkoitettuihin ”muihin viranomaisiin”, jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä.**
- 2) **Direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toista ja kolmatta alakohtaa on tulkittava siten, että tutkintatuomarin on kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna ”muuna viranomaisena” yhtäältä ilmoitettava laittomasti oleskeleville kolmannen maan kansalaisille kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja toisaalta siinä tapauksessa, että kansalainen on ilmaissut haluavansa tehdä tällaisen hakemuksen, toimitettava asiakirjat toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen hakemuksen rekisteröimistä varten, jotta kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU 17 artiklassa säädetyt aineelliset vastaanotto-olosuhteet ja terveydenhoito olisivat kyseisen kansalaisen saatavilla.**
- 3) **Direktiivin 2013/32 26 artiklaa ja direktiivin 2013/33 8 artiklaa on tulkittava siten, että laittomasti oleskeleva kolmannen maan kansalainen, joka on ilmaissut halunsa hakea kansainvälistä suojelua direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulle ”muulle viranomaiselle”, voidaan ottaa säilöön ainoastaan direktiivin 2013/33 8 artiklan 3 kohdassa säädetyin perustein.**

Allekirjoitukset